Veranderen, een universeel gegeven; opnieuw geboren worden in een zelfde leven

9 april 1975
lezing 230

"Gegroet, allerliefste vrienden. We zijn hier opnieuw bijeengekomen opdat ik jullie kan geven waaraan je het meest behoefte hebt en jullie kunnen ontvangen wat je het dringendst nodig hebt. Zo geef je gehoor aan een universele behoefte. Deze universele behoefte is de voortdurende drang tot ontplooiing. Alles in de gehele schepping streeft naar die ontplooiing, die inherent is aan het leven en binnen elk organisme geheel volgens het oorspronkelijk plan verloopt.

Wat is dit oorspronkelijke plan? Het houdt in, dat alles waarlijk doordrongen raakt van goddelijke substantie. En die substantie is nooit statisch, nooit in rust. Ze bevat onbeperkte mogelijkheden tot zijn, tot expressie, tot creativiteit, in letterlijk oneindig veel variaties van vreugde, verrukking, wijsheid - zo onbegrensd, dat het in menselijke taal nooit te vatten is. Overal waar deze drang wordt tegengewerkt, wordt de stroom van bewustzijn en energie onderbroken. Op het niveau van menselijke ontwikkeling manifesteert deze onderbreking zich bijvoorbeeld als het doodsproces. Maar het is alleen een onderbreking. Bewustzijn en energie krijgen als het ware opnieuw vorm op een ander niveau. Zoals er ook als je slaapt een onderbreking van bewustzijn op een bepaald niveau plaatsvindt, terwijl dat bewustzijn op een ander niveau aanwezig blijft. Dus de onderbreking, die alleen op het zichtbare niveau plaats vindt, is evenzeer een illusie als de angst voor verandering.

De drang tot ontplooiing houdt een bereidheid tot verandering in. En

dat is iets waarmee je op dit punt van jullie pad daadwerkelijk te maken hebt. Jullie weten allemaal dat er in de menselijke ziel een tegenkracht werkzaam is en dat is de angst voor verandering. Velen van jullie kunnen deze angst heel goed voelen. En ik zeg jullie dat het van even groot belang is contact te krijgen met de dieper gelegen drang, de diepere expressie van je ziel die voortdurend streeft naar verandering. Je kunt jezelf niet uitdrukken zonder dat er iets verandert.

Laten we dit eerst eens nagaan op zuiver fysiek niveau, om het principe duidelijk te maken. Een fysiek organisme kenmerkt zich door een ononderbroken opeenvolging van verschillende fasen en perioden van verandering. Die verandering kan aanvankelijk zo subtiel en geleidelijk gaan, dat het nauwelijks te merken is, maar naarmate het proces verder gaat, wordt het wel degelijk merkbaar. Denk maar eens aan de ingrijpende veranderingen die zich voltrekken als een zuigeling tot kleuter opgroeit en vervolgens tot adolescent en volwassene. Bedenk eens hoe de fysieke organen, het lichaam, de hele verschijning, in de loop der jaren veranderen terwijl de zuigeling tot kind, tot puber en van volwassene tot bejaarde wordt; en daarna vindt weer een volgende metamorfose plaats. Maar die ligt al buiten het menselijk blikveld. Allerlei perioden van verandering volgen elkaar dus op en als dat wordt tegengehouden, is het gevolg dat het organisme wegkwijnt en tenslotte sterft.

Stel dat je een menselijk organisme in een dermate beperkte ruimte plaatste, dat elke organische beweging vanaf dat moment onmogelijk was. Het is niet zo moeilijk voor te stellen welke uitwerking dit op het organisme zou hebben; het zou een levens-vijandig proces zijn. Hetzelfde geldt voor het geestelijke organisme, het spirituele organisme, het mentale en het emotionele organisme. Toch heeft het menselijk bewustzijn al heel lang geleden een massabeeld in het leven geroepen, dat zo diep in de menselijke psyche verankerd zit dat we er nog steeds niet van verlost zijn. Dat massabeeld zegt ons dat verandering iets is om bang voor te zijn. Dit beeld creëert in de menselijke geest een klimaat dat je zou kunnen vergelijken met een fysieke belemmering die het menselijk organisme in zijn natuurlijke ontplooiing in de weg staat. De ruimte die dit beeld toelaat is zo beperkt, dat de natuurlijke neiging tot expansie zich niet kan manifesteren. De overtuiging die door dit massabeeld in stand wordt gehouden, is dat alleen veilig is wat hetzelfde blijft. Vrienden, dit beeld is bijzonder sterk en van zo vergaande betekenis en invloed dat het in

feite verantwoordelijk is voor het ontstaan van de dood. Want je kunt het leven alleen maar overeenkomstig je overtuigingen ervaren. Dit punt heb ik al vele malen genoemd in al die jaren dat wij met elkaar contact hebben. Maar nog steeds wordt dit principe grotendeels over het hoofd gezien. En nog steeds bestaat de tendens de wereld op zijn kop te bekijken. Sommige verschijnselen beschouwen jullie als onvermijdelijk en dan zie je hun feitelijke oorzaak als het gevolg van die - zogenaamd gegeven en onvermijdelijke - omstandigheden. Met andere woorden, jullie zien de dood als een onbekend fenomeen, een onvermijdelijk feit, en dan concludeer je dat je angst voor de dood daarvan het gevolg is. Maar in werkelijkheid is je angst voor de dood het gevolg van je overtuiging dat je bang moet zijn voor verandering, omdat die naar het onbekende leidt. Het onbekende wordt uitsluitend gezien als iets negatiefs en angstaanjagends.

Als je gelooft dat verandering iets is om bang voor te zijn, onttrek je daarmee alle kracht aan de spirituele en psychische musculatuur van je organisme. Je veroordeelt jezelf zo tot stilstand, je kunt je niet ontplooien en durft amper nog adem te halen, om vooral maar niets te laten veranderen. En dat is nu, in allerlei gradaties, precies de toestand waarin de mens zich bevindt. Dus vrienden, voor jullie als pioniers van de Nieuwe Tijd is het van het grootste belang om in jezelf dit nieuwe bewustzijn te ontwikkelen, waarbij je niet bang bent voor verandering, maar er juist vertrouwen in hebt als iets dat volkomen natuurlijk en gewenst is.

Als je je bewustzijn nader onderzoekt, zul je altijd, hoe dan ook, wel ergens zo'n blinde reactie tegenkomen waaruit de overtuiging spreekt, dat je je maar beter niet kunt bewegen als je jezelf niet in gevaar wilt brengen. Vertrouwen op het leven is precies het tegenovergestelde daarvan. Je moet beginnen met je heel weloverwogen, gericht en bewust een beeld te vormen van verandering als een aantrekkelijk en heerlijk gebeuren. Dit is een beweging waardoor je aanspraak maakt op verdere verwezenlijking van vreugdevolle ervaringen. Ik wil graag dat je deze woorden onthoudt en ze voor eens en voor altijd in je ziel prent. Als je dat doet, zul je niet langer je natuurlijke neiging blokkeren om met de groeiende stroom van je eigen zelfexpressie mee te gaan; mee te gaan naar meer eenheid binnen jezelf, naar meer vrede, een diepere sereniteit; en naar een grotere vreugde, meer creativiteit, meer heelheid.

Ook de tijd is een illusie die, zoals ik kort geleden nog gezegd heb,

ontstaat uit de voortgaande beweging van alles wat leeft. Tijd is ook een gevolg van de overtuiging dat de toekomst vermeden en het verleden vastgehouden dient te worden, wil men niet ophouden te bestaan. Dat is jullie ingeroeste misvatting, de ingeroeste misvatting van de hele mensheid. Alleen als je deze overtuiging met moed en vertrouwen verandert, zullen tijd en dood een ander gezicht krijgen - ook hier bij ons. Het vereist altijd moed en het houdt ook een zeker risico in om te durven vertrouwen op een nieuwe overtuiging, op iets positiefs. Als je je laat meevoeren op de stroom van het leven, zullen je positieve levenservaringen - nog binnen dit leven - een steeds belangrijker plaats innemen. Naarmate je meer vertrouwen krijgt dat het universum je thuis is waar je een eigen functie in vervult, zul je er ook op gaan vertrouwen, dat wat nu zo raadselachtig lijkt en misschien inderdaad nog een raadsel IS, omdat het nu eenmaal onbekend en nieuw is, voor jou toch geen gevaar inhoudt.

Stel je eens een leven voor waarin geen angst voor de dood bestaat. Hoe zou dat leven eruit zien? Voor een ontwikkeld en bewust levend individu dat uitdrukking geeft aan het goddelijke, zou de afwezigheid van angst voor de dood een onmetelijke vreugde betekenen: een bestaan zonder angst, waarin je alle mogelijkheden van je goddelijke aanleg in groeiende mate tot uitdrukking brengt. Maar als je toch nog half in slaap bent en daarom bang voor het universele leven, bang om je blik te verruimen, om te bewegen en te veranderen in de richting van dat universele leven, dan zou het ontbreken van angst voor de dood je misschien nog wel luier maken en minder gemotiveerd om in actie te komen, je te ontwikkelen en ervaringen op te doen. Ik wil niet zeggen dat die angst voor de dood jullie is gegeven als een middel om je tot meer initiatieven te krijgen. Maar ik zeg wel dat die doodsangst die jullie met je angst voor verandering en beweging in het leven hebben geroepen, ook zijn eigen medicijn kan worden. Dan werkt het mee aan je proces van heelwording. Ik heb al vaker gezegd, dat dit een van de opmerkelijkste manifestaties is van de heilzame aard van de schepping: het kwaad, al of niet welbewust in het leven geroepen door individuele entiteiten, wordt tevens het werktuig waarmee het zichzelf geneest. Al je zelf-gecreëerde misvattingen met de daaruit voortvloeiende angsten, lijden en negativiteit kun je, als je daarvoor kiest, gebruiken als middel om ervan los te komen.

Naarmate je groeit en je wantrouwen jegens verandering overwint, zul je die verandering, ontwikkeling en ontplooiing in jezelf niet langer

tegenwerken. Dan ga je het universum en het hele leven als door en door betrouwbaar, als heel aantrekkelijk, mooi en veilig ervaren. Het morgen waar je bang voor was, kan een heerlijk vandaag worden. Al weet je niet wat er achter de sluier van de zogenaamde dood ligt, je hoeft er ook niet bang voor te zijn. Andere levenservaringen, die ooit in de onbekende toekomst verborgen lagen, zijn nu een vreugdevol heden geworden. Bijgevolg kun je ook vertrouwen op de toekomst die nu nog onbekend is.

Als je niet langer bang bent voor de dood, die ooit zal komen, dringt deze houding ook door tot je diepste wezen en wordt een deel van je intuïtieve waarneming. Dus vrienden, naarmate je groeit en jezelf ontplooit, word je niet alleen heel en raak je er meer en meer aan gewend jezelf vol vreugde uit te drukken, maar je verliest ook alle angst voor verandering; je gaat verandering dan zien als het meest positieve en meest wenselijke dat je kan gebeuren. Misschien weet je niet eens precies hoe heerlijk het nog kan worden, maar de voorstelling die je je ervan maakt en je gevoelens daarbij, geven je het vertrouwen en het verlangen om op die veranderingen af te gaan en jezelf nieuw en anders te ervaren op een manier die steeds aantrekkelijker wordt: frisser, levendiger, interessanter en met meer bekoring. En naarmate door die nieuwe houding je angst voor de onbekende toekomst wegebt, krijg je ook meer contact met het levende karakter van je ziel, dat de grenzen van je fysieke bestaan overstijgt en niets bedreigends heeft. Als je zó jezelf en je goddelijke natuur verwezenlijkt en daarom de veranderingen niet tegenhoudt die in elk van je cellen - zowel de fysieke als de psychische - vol vreugde gereedliggen, zal je angst voor de dood geheel verdwijnen.

Dus ik zeg jullie, beste vrienden, verzet je niet tegen de beweging die onvermijdelijk hoort bij de uitdrukking van het leven, van leven volgens de natuur. Laat het zich ontwikkelen en vertrouw erop, want wanneer je je het als zodanig voorstelt, kan er alleen maar iets goeds uit komen. Maar als je een negatieve voorstelling van verandering hebt, zal dat idee zichzelf ook verwerkelijken. Dus begin ermee je voor te stellen dat de verandering goed, gelukgevend en veilig zal zijn; boeiend en levend, vanzelfsprekend, en toch spannend.

Voor diegenen onder jullie die deze stroom in zichzelf helemaal vrij durven laten - die de moed hebben dat te doen, hem niet tegen te houden, die de wijsheid bezitten om te zien hoe dwaas het is daar bang

voor te zijn - aan hen zeg ik nu: jullie beginnen de dood al te overwinnen. Niet alleen in de zin, zoals ik zo-even beschreef, dat het gevreesde onbekende niet langer angst inboezemt en daarom in vertrouwen tegemoet wordt getreden en tenslotte intuïtief doorgrond - een toestand waarvan je nu nog geen duidelijk beeld hebt - maar ook in een andere, veel directere betekenis. En daarover wil ik het nu graag hebben, want over dit punt heb ik niet eerder gesproken, maar het moment is nu gekomen dat jullie het kunnen begrijpen en bewust in je opnemen.

Over het begrip reïncarnatie is al veel gezegd en er wordt ook wel van uitgegaan dat het op waarheid berust. Er bestaan vele theorieën over. Zoals jullie weten ben ik over het algemeen erg terughoudend om over voorbije of komende levens te spreken. Maar er is een fenomeen, dat ik hier graag zou behandelen en dat meestal in spirituele leringen volkomen vergeten of ontkend wordt. Iemand die werkelijk op een pad van versnelde ontwikkeling is gekomen, kan en zal ook vaak letterlijk opnieuw geboren worden in hetzelfde leven. Zoals je weet en zoals ik al heb uitgelegd, stel je jezelf een taak voordat je wordt geboren. Met behulp van spirituele raadgevers die zich erop toeleggen je te helpen bij de juiste keuze, kies je een omgeving, bepaalde omstandigheden, bepaalde doelen die je wilt bereiken. Nu zijn er talloze mensen die maar ternauwernood de taak die ze zich gesteld hebben weten te volbrengen. En velen keren terug zonder dat hun doel bereikt is en moeten dan opnieuw, in een nieuw lichaam, teruggaan om het nog eens te proberen, misschien dit keer onder andere omstandigheden. Dit weet je. Ik heb er al over gesproken. Maar er is ook nog iets heel anders mogelijk. Dat gebeurt als een mens zijn taak volbrengt en dan, door zo'n versneld pad, klaar is om nog een nieuwe taak op zich te nemen die normaal gesproken pas aan de orde komt in een nieuwe incarnatie, nadat men het oude lichaam heeft verlaten en een 'tijdje' zonder lichaam heeft geleefd. Dus een nieuwe incarnatie kan ook aanvangen zonder dat je eerst het oude lichaam hoeft achter te laten en een nieuw te creëren. Deze moeizame overgang en bewustzijnsonderbreking kan vermeden worden als de persoonlijkheid zich er met hart en ziel op toelegt werkelijk alles te geven om de zich gestelde taak te volbrengen en zich geheel te ontplooien, en zich volledig richt op de mogelijkheid om nog een ander levensplan te ontwikkelen en op zich te nemen, ook al zou dit normaal gesproken pas vorm gekregen hebben in wat jullie een nieuwe incarnatie noemen. Het kan dus in één en hetzelfde leven gedaan worden. Het leven dat oorspronkelijk op een eerder punt

beëindigd zou zijn, kan alsnog worden voortgezet en het nieuwe levensplan kan ‘uitgezet’ en zo nog binnen dit leven tot volgende taak gemaakt worden. Of het kan ook zijn dat een leven, dat overeenkomstig de opzet van het oude plan onder heel andere condities verder gegaan zou zijn, volkomen anders wordt wat betreft omstandigheden, gevoelswaarde, expressie, ervaringen, omgeving en doelstelling. Er kunnen zich nieuwe talenten openbaren en de bestaande kunnen een andere vorm aannemen of zich op andere wijzen uitdrukken. Zo kan het gebeuren dat je in een leven een geheel nieuwe taak krijgt te volbrengen.

Welnu, ik moet zeggen dat een pad zoals jullie dat hier gekozen hebben, werkelijk heel uitzonderlijk en heel intensief is. En bijna ieder van jullie is wel in staat te voelen of en wanneer dit gegeven voor hem aan de orde is. Enkele van jullie voelen misschien al intuïtief aan dat hun leven er volkomen anders begint uit te zien en volkomen anders ervaren wordt, zodat andere mogelijkheden - die in je incarnatie zoals die oorspronkelijk bedoeld was latent hadden zullen blijven - nu toch naar boven kunnen komen. Wanneer je ontwikkeling minder snel was verlopen, zouden deze mogelijkheden pas in een volgend leven tot uitdrukking zijn gekomen.

Als dit verschijnsel zich voordoet, is dat een fantastisch gebeuren. Het is een stroomversnelling die heel organisch in zijn werk gaat. En ik zeg jullie: nu de uitwerking van de energie van het Christusbewustzijn in deze nieuwe tijd toeneemt, zijn er steeds meer mensen die zich, onder invloed hier van, ervoor openen. Als je je er niet tegen verzet, als je er niet voor terugschrikt, als je erop vertrouwt en erin meegaat, kun je inderdaad binnen dezelfde incarnatie een tweede leven beginnen.

Ik zou jullie nu willen aanraden hierover heel gericht te mediteren en je voor te stellen hoe je vertrouwen hebt in verandering als het meest wenselijke, positieve, geweldige en vreugdevolle verschijnsel dat er is, en hoe je je daaraan overgeeft zonder enig verzet.

Iets anders dat je bij je meditatie in overweging zou moeten nemen, heeft te maken met dat wat je vertrouwd is. Je voelt je veilig als je op bekend terrein bent, zelfs al is het daar in werkelijkheid misschien minder veilig dan op onbekend terrein. Zo gebeurt het dikwijls dat iemand zich in een heel beperkt en klein kringetje blijft bewegen om maar niet het denkbeeldige gevaar te lopen van het onbekende.

Volledig leven betekent altijd dat je over oude beperkingen heenstapt en nieuwe gebieden tot vertrouwd terrein maakt, waar je je dan al gauw net zo op je gemak voelt als in de oude situatie. Jezelf verwerkelijken betekent je thuis kunnen voelen in een nieuwe vorm van zelfexpressie. Dat is de opgave. En alleen de eerste paar stapjes in de nieuwe ervaring zullen vreemd en eigenaardig voor je zijn. Al gauw wordt het nieuwe terrein vertrouwd en zo maak je je levensterrein steeds groter; het gebied waarop je je geestelijk thuis voelt breidt zich uit, waarna nog weer verder gelegen gebieden wachten om je eigendom te worden. Tenslotte wordt het hele universum, elke bewustzijnsstaat en elke geestestoestand werkelijk een deel van je, waarmee je door en door vertrouwd bent. Dan ben je één met het universum.

Zijn er nog vragen?

VRAAG: Het idee van reïncarnatie in een en hetzelfde leven is heel aangrijpend, heel ontroerend. Wat ik wil vragen is: wanneer dit gebeurt, ben je je daar dan van bewust? Zijn er ook lichamelijke signalen? Gebeurt het tijdens de slaap of in wakende toestand?

"Op het zichtbare niveau gaat het heel geleidelijk, op een manier die voor het individu niet onmiddellijk voelbaar of waarneembaar is. Maar er verandert beslist iets. Die verandering wordt door de ziel in de geestelijke wereld op gang gebracht, tijdens de slaap, want dat is de periode waarin overleg met de spirituele gidsen plaatsvindt als iemand in ontwikkeling is en daarom contact heeft met zijn oorsprong, en geestelijke leiding krijgt. Dus dit plan wordt besproken en opgesteld op een ander realiteitsniveau. Op het zichtbare, fysieke niveau beleef je het misschien eerst als een geleidelijk proces, een stapsgewijs optredende verandering in je houding, in je interesses, activiteiten, je omgeving, je manier van uitdrukken enzovoort. Als je er later op terugkijkt, zie je dat het een cumulatief proces, een soort sneeuwbal is geweest en dat je leven heel erg is veranderd. Die verandering heeft zich niet plotseling voorgedaan, maar heel geleidelijk. Soms is het een crisis, een diepe crisis, die de overgang aankondigt. Maar die crisis verschilt niet wezenlijk van een lichamelijke dood en wedergeboorte, want ook die gebeurtenissen worden vaak als crisis ervaren door hen die nog in een schemerige bewustzijnstoestand verkeren. Natuurlijk is het minder traumatisch in die zin, dat er nu geen breuk optreedt in het bewustzijn, zodat dit niet met veel inspanning en door moeizaam

zoeken hervonden hoeft te worden. Dat is het grote voordeel van hergeboorte binnen eenzelfde leven."

VRAAG: Komen er bij deze vorm van hergeboorte andere kanten van de entiteit naar voren?

"Jazeker, er komen kwaliteiten naar voren die tijdens de eerste fase van datzelfde leven niet werden aangesproken. Er kunnen nieuwe aspecten op de voorgrond treden, die zich misschien nooit eerder hebben doen gelden. Daarentegen kunnen andere aspecten, waarop in de eerste incarnatie speciaal het accent heeft gelegen, na de nieuwe geboorte juist weer vervagen. Ze zijn niet langer van belang, ze dienen nergens meer toe en kunnen nu verdwijnen. Waarschijnlijk hebben ze hun dienst gedaan. Daarom heeft de persoonlijkheid er geen belang meer bij. Dat is de reden waarom iemand die zo'n spiritueel pad volgt, soms een volkomen andere interesse-sfeer krijgt. Dit kan erop wijzen dat zich inderdaad zo'n nieuwe incarnatie voltrekt, naar dat hoeft niet. Het kan ook zijn dat iemand eerst van zijn oorspronkelijke plan was afgeweken, maar later genoeg open begon te staan om dat in de gaten te krijgen en dus een andere weg is ingeslagen. Ook kan het gebeuren dat dezelfde talenten en interesses opnieuw op de voorgrond treden, misschien nu in een gunstiger vorm, of toegespitst op een ander soort van expressie."

VRAAG: Kunt U ons vertellen waarom dit proces, onder invloed van de energie van het nieuwe Christusbewustzijn, in een stroomversnelling terecht is gekomen?

"Omdat die energie een geweldige kracht bezit. Deze energie is de uitdrukking van het hoogste bewustzijn, de grootste zuiverheid, liefde en ontplooiing. Het trillingsgetal ervan is zo hoog, dat het alleen door zielen, niveaus of persoonlijkheden die hierop zijn afgestemd, als heilzaam kan worden ervaren. Dat is de reden dat deze zelfde energie in andere gevallen juist crisis en negatieve verschijnselen creëert. Als je je ertegen verzet, als je bang bent voor de uitwerking ervan en ertegenin gaat, lijkt het een negatieve kracht; terwijl het toch de hoogste kracht is, met het grootse potentieel aan schoonheid, liefde en wijsheid. Dit toont ons alleen maar eens te meer aan, dat eenzelfde fenomeen op volkomen verschillende manieren kan worden ervaren, afhankelijk van het bewustzijnsniveau, van de waarnemingen en opvattingen, van de verwachtingen en visie van het betreffende individu. "

VRAAG: Kunnen er ook twee verschillende aspecten van eenzelfde entiteit, gelijktijdig, tijdens eenzelfde leven, incarneren? Twee verschillende persoonlijkheden in twee aparte lichamen, die beide deel uitmaken van dezelfde entiteit?

"Vrienden, als je hier echt goed naar kijkt, met een open oog voor hoe het in wezen is, dan weet je dat wij allemaal een aspect zijn van een en dezelfde entiteit. Dat is de waarheid."

VRAAG: Is het mogelijk dat levensangst in werkelijkheid angst voor de dood is en voor een nieuwe geboorte binnen dit leven? Voor het proces van loslaten van het oude en je richten naar het nieuwe?

"Ja, daarover ging deze lezing. Leven is een intens en voortdurend bewegen. Daarom verandert het onophoudelijk. Als je dus bang bent voor verandering, ben je bang om te leven en natuurlijk ook om dood te gaan. Dood is enkel een aspect van het leven. Dus als je het leven vreest, vrees je ook de dood. Dat gaat altijd samen. Verandering en beweging betekenen een onophoudelijk sterven van de oude toestand om naar een nieuwe over te gaan, waarbij echter steeds aspecten van het oude worden meegenomen in een hernieuwde vorm, met een nieuw aanzien. Wie het leven volkomen aanvaardt en welkom heet, kan de dood niet vrezen - en omgekeerd. Het is een en hetzelfde verschijnsel; daarom moet ook een en dezelfde houding overheersen ten aanzien van leven, dood, verandering, beweging."

VRAAG: Ik wil iets vragen over de crisis die ik net heb doorgemaakt. Ik heb geprobeerd het verband te leggen met wat u in deze lezing vertelde en ik zou graag willen weten of hier nu voor mij van een hergeboorte gesproken kan worden.

"Beste vrienden, en dit geldt voor jullie allemaal: op zo'n vraag zal ik nooit antwoord geven. Dit is iets wat je intuïtief in jezelf moet ervaren. Je moet het diep in jezelf weten en voelen, zonder dat je daarbij een bevestiging van buitenaf nodig hebt."

VRAAG: Als U spreekt over verandering of de angst ervoor, krijg ik het gevoel dat ik anders reageer. Ik heb me juist altijd aangetrokken gevoeld tot veranderingen en ben altijd benauwd geweest voor statische situaties. Ik zie wel in dat dit

een manier is om weg te vluchten, maar zou U hier iets over kunnen zeggen?

"Dit soort verlangen naar verandering, zoals jij het beschrijft, komt heel vaak voort uit het verkeerd geïnterpreteerde en door de persoonlijkheid genegeerde verlangen naar werkelijke, organische verandering van binnen uit. Juist omdat er voor die verandering - in zijn ware en diepere betekenis - angst bestaat en omdat die angst het proces doet stagneren, wordt er als compensatie op een oppervlakkiger niveau, wél naar verandering gestreefd."

VRAAG: Terwijl U sprak, kreeg ik een beeld van een ander wezen, een wezen als ik, maar dat voorbij mijn begrenzingen gaat en altijd blijft voortleven, zonder ooit te sterven, eeuwig levend. Dat wezen ben ikzelf, zoals ik in de eeuwigheid besta. Ik voelde dat het mijn taak was om me ermee te verbinden en ik kreeg een vaag vermoeden van wat dat is en voelde dat ik er, naarmate ik er meer contact mee krijg, ook steeds meer mee zal samensmelten.

"Natuurlijk, daar gaat het allemaal om. Het hoger zelf is er altijd en je kunt je er altijd op afstemmen. En als dit gebeurt, neem het dan serieus, schuif het niet als een illusie terzijde. Het is zo reëel, het is zo mooi. Het geeft je steun in je leven.

Welnu, lieve vrienden. Aan de hand van wat vanavond besproken is, kunnen jullie misschien allemaal wel ongeveer aanvoelen hoezeer je gegroeid bent en nog steeds groeit en op weg bent naar een nieuw terrein binnen je innerlijk universum. En je kunt aan voelen in hoeverre je klaar bent om je zelfexpressie uit te breiden en veranderingen aan te gaan als iets goeds waarop je kunt vertrouwen. Visualiseer deze houding voor jezelf, zodat je nog volledíger tot daadwerkelijk drager van deze prachtige nieuwe beschaving kunt worden.

De nieuwe mens die in deze tijd naar voren komt en zijn taak vervult, is iemand die nooit bang is voor verandering, steeds op verandering is ingesteld. Dat doet hij niet uit angst of om iets te ontvluchten, niet uit een gebrek aan volledige betrokkenheid bij het belang van het moment, bij het belang van wat is, maar juist vanuit een grote, totale betrokkenheid, vanuit een vredig hier en nu zijn. Zo geef je echt het beste van jezelf aan dat waarmee je bezig bent, aan jezelf als totaliteit,

aan alles wat je doet. Je voelt dan intuïtief wat het innerlijk ritme, de innerlijke golfbeweging is waarop je je in volle harmonie kunt laten meevoeren. En je hebt geen behoefte meer aan de oude, van buitenaf opgelegde structuur, waarin wat vandaag waar is ook zonder mankeren morgen of volgend jaar nog moet gelden. In jullie nieuwetijds-gemeenschap leren jullie al, en dat zul je steeds beter gaan zien, dat wat vandaag geldt, en misschien morgen ook nog, overmorgen niet meer terecht of vanzelfsprekend hoeft te zijn. En het kan ook morgen al anders zijn. Daar zijn geen vaste regels voor te geven. Alleen door het contact met je grotere werkelijkheid, met je hoger zelf, kun je weten wanneer zo'n verandering terecht is en wanneer een vlucht. Zoals bij alles, geldt ook hier: verandering kan zich voordoen op een goddelijke, vanzelfsprekende manier en in een volkomen natuurlijk tempo, maar kan ook, zoals ik al zei in antwoord op de zo-even gestelde vraag, enkel een substituut zijn, omdat men voor waarachtige verandering terugdeinst. Alleen als je je erop toelegt en er voortdurend op gericht bent contact te houden met je hoogste wijsheid, zul je weten wanneer het natuurlijk en juist is dat zich binnen het levensplan van een organisme, in een groep of individueel, andere expressie vormen ontwikkelen, en hoe dat moet gaan. Je zult weten wanneer een verandering wenselijk, vruchtbaar en creatief is en de eenheid tussen jou en het universum zal versterken.
Hiermee, lieve vrienden, zegen ik jullie nogmaals. Liefde en dankbaarheid van het geestelijk universum gaan uit naar ieder van jullie die van zichzelf aan zichzelf geeft, en daarmee aan het grotere geheel. Wees allen gezegend!"

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1975.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'The Universality of Change - Reincarnative Process in the same Lifespan'.
Vertaling door Anke van der Meer in 1991; herzien in 2000 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009